

ผู้แต่ง

สันนิษฐานว่า นายนรินทร์ชิเมศร์ (อิน)

“โคลงเรื่องนิราศนี้ นรินทร์อิน
รอนบาทบวรวังถวิล ว่าไว้”

ลักษณะคำประพันธ์

ร้อยสุภาพและโคลงสี่สุภาพ

จุดประสงค์ ในการแต่ง

บันทึกการตามเสด็จกรมพระราชวังบวรมหาเสนาฯ รัชกาลที่ ๑
เสด็จยกทัพหลวงไปรบกับพม่า ซึ่งยกมาตีเมืองกลางและ
ชุมพร

ความสำคัญ

เป็นนิราศที่แต่งขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์ มีชื่อเสียงด้าน
ความไพเราะ ได้รับการยกย่องจากวรรณคดีสโมสรว่า
เป็นยอดของนิราศคำโคลง

ยอยศพระเกียรติ
พระมหากษัตริย์

รำพันถึงนาง
อันเป็นที่รัก

คุณค่าด้านเนื้อหา

กล่าวถึงสถานที่ต่าง ๆ

คุณค่าด้านวรรณศิลป์

การเล่นคำ

ต้นจาก	ต้นระกำ
เห็นจากจากแจกก้าน	แกมระกำ
ถนัดระกำกรรม	จำจากซ้ำ
ความระกำซ้ำใจ	การจากลา
เวรกรรม	

การใช้ฉันทลักษณ์

เอียงอกเทออกอ้าง อดองค์ อดเอย
เมรุขุบสมุทรดินลง เลขแต่้ม
อากาศจักรจางผจง จารึก พอฤ
โฉมแม่หยาดฟ้าแยม อยู่ร้อนฤเห็น

กล่าวที่ใช้เขาพระสุเมรุขุบน้ำและดินแทนปากกาเขียน
ข้อความในอากาศ เป็นการกล่าวเกินจริง เพื่อเน้นอารมณ์

นิราศ นรินทร์ดำโคลง

เรื่องย่อ

เริ่มเรื่องด้วยร้อยสุภาพ ยอพระเกียรติ
พระมหากษัตริย์ แล้วกล่าวถึง
ความเจริญของบ้านเมือง จากนั้นจึง
รำพันถึงการจากนางอันเป็นที่รักและพรรณนา
ถึงสถานที่ที่เดินทางผ่าน

เริ่มล่องเรือ
ออกจากคลองซุด

บางยี่เรือ

ปากน้ำแม่กลอง

บ้านแหลม

ชะอำ

สามร้อยยอด

อ่าวประจวบ

บางสะพาน

จุดหมายปลายทาง
ตะนาวศรี

